

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 25.425 van 31 maart 2009
in de zaak RvV X II

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

1. de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid,
2. de stad Gent, vertegenwoordigd door haar College van burgemeester en schepenen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Dominicaanse nationaliteit te zijn, op 18 september 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Gent van 25 augustus 2008 waarbij de aanvraag om een verblijfsrecht als familielid van een burger van de Unie niet in overweging wordt genomen (bijlage 19 quinquies) en van de op 25 augustus 2008 ter kennis gebrachte beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid waarbij bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen, ingediend door de eerste verwerende partij.

Gezien de repliekmemoires.

Gelet op de beschikking van 24 februari 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 maart 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. ZOKOU, die loco advocaat M. HOUGARDY verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de eerste verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

1.1. Verzoeker deed op 15 april 2008 een vestigingsaanvraag in functie van zijn Belgische dochter.

1.2. Op 25 augustus 2008 besliste de gemachtigde van de Burgemeester van de Stad Gent om deze aanvraag niet in overweging te nemen (bijlage 19 quinquies). Verzoeker werd hiervan op dezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormt de eerste bestreden beslissing.

1.3. Tegelijk met de in punt 1.2. vermelde beslissing werd een bevel om het grondgebied te verlaten betekend (bijlage 13).

Dit vormt de tweede bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging.

2.1. De Raad stelt vast dat de tweede verwerende partij in gebreke gebleven is het administratief dossier over te maken en evenmin een nota met opmerkingen heeft ingediend binnen de daartoe door artikel 39/72, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) gestelde termijn.

2.2. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt nochtans dat de griffie van de Raad de tweede verwerende partij per aangetekend schrijven met ontvangstbewijs kennis gaf van onderhavig beroep en haar uitnodigde om met toepassing van de artikelen 39/81, eerste lid en 39/72, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet een administratief dossier en een nota met opmerkingen neer te leggen. Uit hetzelfde rechtsplegingsdossier blijkt dat de tweede verwerende partij daarvan op 24 september 2008 kennis kreeg.

2.3. In tegenstelling tot wat verzoeker in zijn repliekmemoirie laat uitschijnen, is voor het in punt 2.1 geschetste verzuim niet in een wettelijke sanctie voorzien waarbij verzoekers middelen gegrond worden verklaard. Artikel 39/59, § 1 van de Vreemdelingenwet schrijft immers het volgende voor:

“Wanneer de verwerende partij het administratief dossier niet binnen de vastgestelde termijn toestuurt, worden de door de verzoekende partij vermelde feiten als bewezen geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.”

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1. De eerste bestreden beslissing werd als volgt gemotiveerd:

“(…) In uitvoering van artikel 45 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag, ingediend op 15.04.2008 door de genaamde (...) niet in overweging genomen.

Reden van de beslissing:

Het burgerschap van de Unie is niet bewezen overeenkomstig artikel 41, eerste lid van de wet van 15 december 1980, en het artikel 46 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981, en de bloed- of aanverwantschapsband of partnerschap met een burger van de Unie is niet bewezen overeenkomstig artikel 44 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981. (...)”

3.2. De tweede bestreden beslissing werd als volgt gemotiveerd:

“De geboorteakte is niet voorzien van de sticker van legalinet (artikel 7, 1, 1°/7, 1, 2° van de wet van 15/12/1980).”

3.3. In een enig middel voert verzoeker machtsoverschrijding aan en de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van

bestuurshandelingen, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van het beginsel van behoorlijk bestuur op grond waarvan het bestuur zich met zorg dient te informeren alvorens een beslissing te nemen. Verzoeker stelt vast dat de bestreden beslissingen behept zijn met een afwezige, foutieve, ontoereikende of tegenstrijdige motivering en bijgevolg geen wettelijk toegelaten motieven bevatten. Tenslotte werpt verzoeker een kennelijke beoordelingsfout op. Verzoeker formuleert het als volgt:

“La décision de non prise en considération de la demande d'établissement du requérant est motivée par le fait que ni la qualité de ressortissant C.E., ni celle d'ascendant d'un ressortissant CE ne sont établies alors que celle de l'ordre de quitter le territoire nous apprend que la raison pour laquelle le lien de filiation n'est pas reconnu provient de ce que l'acte de naissance de la fille du requérant n'est pas revêtu d'une étiquette legalinet.

Or, d'une part

la qualité de belge de la fille du requérant est incontestable en ce qu'elle est établie notamment par sa carte d'identité de belge (cfr annexe 4)

d'autre part.

Le lien de filiation entre le requérant et sa fille est lui aussi établi de manière incontestable au moyen de l'acte de naissance de cette dernière dûment légalisé en mars 2004 (cfr annexe 6), époque à laquelle l'utilisation systématique du système legalinet n'était pas encore généralisée.

Ce qui est exigé par la loi, c'est la preuve du lien de filiation au moyen d'un acte de naissance légalisé mais nullement que la légalisation soit réalisée selon la procédure d'apposition d'une étiquette legalinet. En effet, pendant plusieurs décennies, les documents d'état-civil provenant de pays étrangers ont été valablement légalisés sans étiquettes legalinet. D'ailleurs, en l'espèce, ce même acte de naissance a été produit par la fille du requérant dans le cadre de sa propre procédure de naturalisation sans qu'aucune objection quant à sa validité n'ait été soulevée.

Il s'ensuit, qu'en exigeant l'apposition d'une étiquette legalinet comme étant une condition de validité de la légalisation de l'acte de naissance de la fille du requérant, l'administration a rajouté une condition au texte légal, ce qui n'entre nullement dans les attributions d'un membre du pouvoir exécutif en absence d'une délégation du législateur pour ce faire, inexistante en l'espèce.

Il s'ensuit que les décisions attaquées ne sont pas valablement motivées.

Ainsi qu'il ressort de la jurisprudence du Conseil d'Etat,

(...)

Il découle de l'argumentation qui précède que les actes attaqués - en ce qu'ils violent ainsi les prescrits des articles 2 et 3 de la loi du 29 juillet 1991 relative à la motivation formelle des actes administratifs et de l'article 62 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers - doivent se voir annulés.”

3.4. De Raad acht het middel onontvankelijk voor zover machtsoverschrijding wordt aangevoerd, aangezien verzoeker nalaat uiteen te zetten in zijn betoog aan welke wet het bestuur een voorwaarde toevoegt door het eisen van een legalinet-sticker op de geboorteakte.

3.5. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Er is slechts voldaan aan de voorgeschreven motiveringsplicht wanneer de gemachtigde van de minister de met de feiten overeenstemmende redenen opgeeft waarop de beslissing steunt, derwijze dat het niet alleen voor de aanvrager mogelijk is met kennis van zaken tegen de beslissing op te komen, maar ook dat de Raad de hem opgedragen wettigheidscontrole kan uitoefenen, dat hij m.a.w. kan nagaan of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot het bestreden besluit is gekomen. Het al dan niet voldoen aan de door de wet

gestelde vereisten dient bijgevolg te blijken uit de bestreden beslissing (cf. RvS 22 januari 1995, nr. 53.975). De Raad stelt echter vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de eerste bestreden beslissing kent, nu zij zelf in haar verzoekschrift verwijst naar de tweede bestreden beslissing waarop vermeld staat dat de voorgelegde geboorteakte niet voorzien is van de sticker van legalinet. Deze motivering wordt aan een inhoudelijk onderzoek onderworpen in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

3.6. Uit het administratief dossier, neergelegd door de eerste verwerende partij, blijkt dat verzoeker een aanvraag tot vestiging indiende, vergezeld van de stukken waarvan verzoeker in zijn verzoekschrift melding maakt, namelijk een kopie van de identiteitskaart van zijn dochter als bewijs van haar burgerschap van de Unie en de gelegaliseerde geboorteakte van zijn dochter, als bewijs van de afstammingsband.

3.7. Zoals verzoeker zelf aangeeft in zijn verzoekschrift (cfr. supra punt 3.5.), vormt de feitelijke overweging van de eerste bestreden beslissing, het gegeven dat de voorgelegde geboorteakte niet voorzien is van *de sticker van legalinet*. Wordt dus niet betwist, het feit dat aangetoond werd dat verzoekers dochter de Belgische nationaliteit heeft en dat in functie daarvan een vestigingsaanvraag werd ingediend.

3.8. Eerste verwerende partij, die blijkens het door haar neergelegde dossier instructies verstrekt heeft voor de afgifte van de eerste bestreden beslissing, verwijst in haar nota met opmerkingen naar artikel 40 bis van de Vreemdelingenwet en naar de artikelen 44 en 45 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenbesluit). Zij voegt eraan toe dat zodoende een conform gelegaliseerd bewijs van verwantschap diende te worden voorgelegd waaruit de verwantschap blijkt van verzoeker met de Belgische onderdaan in functie van wie de vestigingsaanvraag werd ingediend. Verweerder stelt dan dat er in casu *“geen conform gelegaliseerd bewijs van verwantschap (geen gelegaliseerde geboorteakte van de zoon) werd voorgelegd.”*

3.9. De eerste bestreden beslissing vindt haar juridische grondslag in artikel 45 van het Vreemdelingenbesluit. Dit artikel bepaalt het volgende:

“De aanvraag van vreemdelingen die een beroep wensen te doen op de bepalingen van dit hoofdstuk maar noch hun burgerschap van de Unie kunnen bewijzen overeenkomstig artikel 41, eerste lid, van de wet, noch hun familieband overeenkomstig artikel 44, wordt niet in overweging genomen. Het gemeentebestuur geeft kennis van deze beslissing door afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 19quinquies. Zij ontvangen geen bijlage 19 of 19ter.”

3.10. Luidens artikel 44, tweede lid van het Vreemdelingenbesluit dient de familieband te worden bewezen door middel van *“officiële documenten, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie.”*

- Artikel 30 van de voormelde wet van 16 juli 2004 bepaalt het volgende: “§1. Een buitenlandse rechterlijke beslissing of authentieke akte moet worden gelegaliseerd om in België geheel of bij uittreksel, in origineel of bij afschrift, te worden voorgelegd. De legalisatie bevestigt slechts de echtheid van de handtekening, de hoedanigheid waarin de ondertekenaar van het stuk heeft gehandeld en, in voorkomend geval, de identiteit van het zegel of de stempel op het stuk.
§ 2. De legalisatie wordt gedaan :
1° door een Belgische diplomatieke of consulaire ambtenaar die geaccrediteerd is in de Staat waar de beslissing is gewezen of de akte is opgesteld;
2° bij gebreke hiervan, door een diplomatieke of consulaire ambtenaar van de buitenlandse Staat die de belangen van België in die Staat behartigt;
3° bij gebreke hiervan, door de Minister van Buitenlandse Zaken.
§ 3. De Koning bepaalt de nadere regels van de legalisatie.”

- Artikel 1 van het koninklijk besluit van 12 juli 2006 betreffende de legalisatie van buitenlandse rechterlijke beslissingen of authentieke akten (BS 11 januari 2007) bepaalt het volgende: “De legalisatieformule wordt aangebracht op de voor legalisatie voorlegde buitenlandse rechterlijke beslissing of authentieke akte door de diplomatieke of consulaire ambtenaar of door de Minister van Buitenlandse Zaken overeenkomstig het model gevoegd bij dit besluit.” De bijlage bij voormeld koninklijk besluit van 12 juli 2006 bevat de legalisatieformule die als volgt luidt: “Gezien voor legalisatie van de handtekening van (naam van de persoon wiens handtekening gelegaliseerd wordt)
Controlenummer _____ Plaats, _____ datum
Deze legalisatie waarborgt de authenticiteit van de inhoud van het document niet.
Handtekening en stempel van diegene die legaliseert.”

- De omzendbrief van 14 december 2006 houdende instructies inzake legalisatie (BS 11 januari 2007) stelt het volgende: “1.4. Doel van de legalisatieprocedure.
De legalisatie is een controle aangaande de oorsprong van een document.
Het is een goed instrument om fraude te bestrijden, door na te gaan of een document wel degelijk door de bevoegde overheid met de vereiste hoedanigheid is afgegeven.
Legalisatie is echter ook en wellicht in de eerste plaats een dienst die door de diplomatieke en consulaire ambtenaren en de Minister van Buitenlandse Zaken wordt verleend. Door deze dienst wordt aan vreemde documenten bewijskracht verleend in België of in het buitenland en dit door de authenticiteit vast te stellen van de handtekening en de stempel/zegel. Dit optreden vormt een onderdeel van de consulaire dienstverlening ten voordele van Belgische burgers en van andere personen en vennootschappen.”

3.11. De Raad stelt vast dat noch een koninklijk besluit, noch een andere wettelijke of reglementaire bepaling oplegt dat de legalisatie geschiedt aan de hand van een “*sticker van legalinet*.”

3.12. De door verzoeker bij zijn verzoekschrift gevoegde geboorteakte van zijn dochter van vier februari 2004 bevat een stempel van het Belgisch consulaat te Santo Domingo van 9 maart 2004 waarbij de op het stuk geplaatste handtekening van een Dominicaanse ambtenaar voor echt verklaard wordt. De Raad kan niet anders dan vaststellen dat aan de bij de in punt 1.1. bedoelde aanvraag neergelegde geboorteakte bewijskracht verleend werd in België doordat de authenticiteit van de handtekening en de stempel/zegel van een Dominicaanse ambtenaar vastgesteld werd door een Belgisch consulaire ambtenaar. De Raad dient dan ook tot de conclusie te komen dat de tweede verwerende partij, die geen administratief dossier noch een nota heeft neergelegd en evenmin vertegenwoordigd is ter terechtzitting, de voorliggende geboorteakte, zij het op instructies van de eerste verwerende partij, niet correct heeft beoordeeld en derhalve op kennelijk onredelijke wijze tot de afgifte van een bijlage 19 quinquies is gekomen, wat blijkens artikel 45 van het Vreemdelingenbesluit behoort tot haar autonome beslissingsbevoegdheid. Minstens vereist de materiële motiveringsplicht dat in de eerste bestreden beslissing uiteengezet wordt waarom de bij de aanvraag gevoegde geboorteakte voorzien van legalisatiestempels niet volstaat en waarom er een “*sticker van legalinet*” dient aangebracht te worden. Dit is in casu niet het geval.

3.13. Het middel is in de aangegeven mate gegrond voor zover de schending van de materiële motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsplicht en een kennelijke beoordelingsfout wordt opgeworpen.

3.14. Aangaande de tweede bestreden beslissing stelt de eerste verwerende partij het volgende in haar nota met opmerkingen van 23 januari 2009: *“in casu heeft de gemachtigde van de federale minister van Migratie- en Asielbeleid evenwel vastgesteld dat, zoals ook ter dege blijkt uit de stukken van het administratief dossier, er bij het indienen van de aanvraag tot vestiging door verzoeker geen conform gelegaliseerd bewijs van verwantschap (geen gelegaliseerde geboorteakte van de zoon) werd voorgelegd. Er werd dan ook terecht een beslissing genomen houdende het bevel om het grondgebied te verlaten, dit geheel conform art. 7, § 1, 1° en art. 7, § 1, 2° Vreemdelingenwet.”*

3.15. Uit de tweede bestreden beslissing dient te blijken dat verzoeker valt onder de voorwaarden van artikel 7, § 1, 1° en 2° van de Vreemdelingenwet. Deze wetsbepalingen betreffen de binnenkomstdocumenten en de termijn van het kort verblijf op het grondgebied van het Rijk. Het motief *dat “De geboorteakte niet voorzien (is) van de sticker van legalinet”* is niet dienend en verantwoordt niet waarom verzoeker bevel wordt gegeven het grondgebied voor een bepaalde datum te verlaten. Aangezien de tweede bestreden beslissing getroffen werd in uitvoering van de eerste bestreden beslissing, die vernietigd wordt, dient zij alleszins uit het rechtsverkeer gehaald te worden en eveneens vernietigd te worden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Gent van 25 augustus 2008 waarbij de aanvraag om een verblijfsrecht als familielid van een burger van de Unie niet in overweging wordt genomen (bijlage 19 quinquies).

Artikel 2.

Vernietigd wordt de op 25 augustus 2008 ter kennis gebrachte beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid waarbij bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig maart tweeduizend en negen door:

mevr. M. EKKA,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. T. LEYSEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN.

M. EKKA.